

Kelemen államtitkár nyakig benne van a müttyögében

Záróra 2 órakor

— Hé, öregem, jöjjön le onnan!
— Mit akar? Maga engedte meg, hogy kettőig fennmaradhassak!

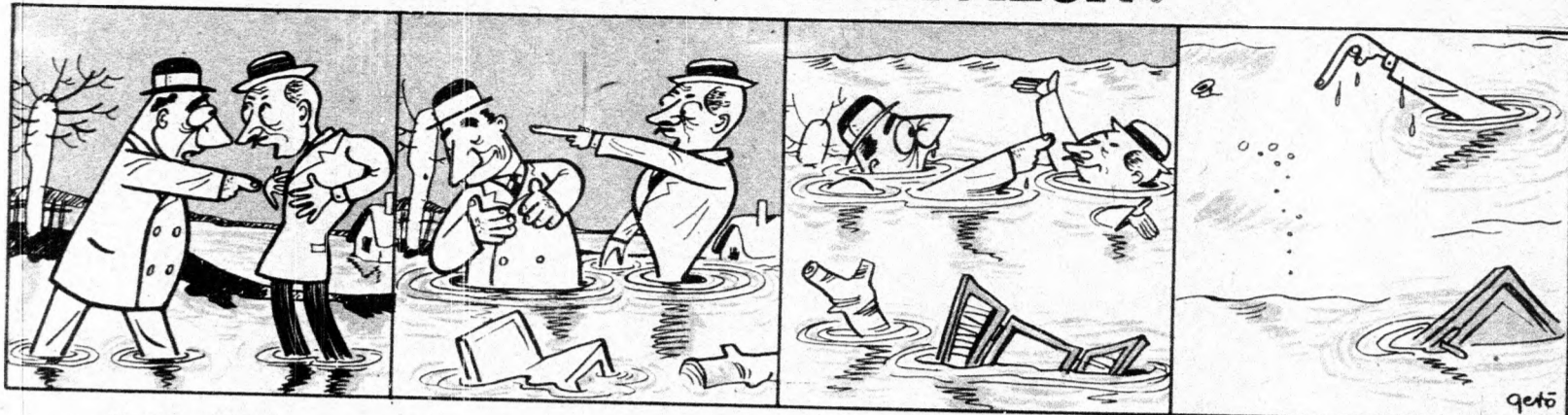

Gerő: Minek ide női szakasz? Hiszen csak a Pauker Anna nő.
Bebriec: De nő a magyar-román barátság és nő a békereményiség is.

70 fillér

Ki felelős az árvízért?

— Te vagy az oka!

— Te vagy az oka!

— Te vagy az oka!

— O volt az oka!

Gábor Béla:

Trizonia ismertetése

Trizonia, Európa legújabb országa, a Rajna jobb- és balpartján és Truman elnök zsebében terül el. Az országot hol Bizoniának, hol Trizoniának nevezik, aszerint, hogy az angol-szászok össze vannak-e vésve a franciákkal vagy sem.

Trizonia fiatal ország, főleg az élelmiszer és az újjáépités fiatal amerikaiusok saját nyelvükön „demokratáknak” is szokták nevezni. A trizonok eredetüket egészen a Niebelungokig vezetik vissza, akiknek legkiválóbb istenük egy Wotan nevű hadseregszállító volt, aki később feleségül vette egy ingatlanügynök leányát. Ebből a házasságból született egy Hitler nevű szobafestő, aki így csak félisten lehetett, viszont egész hülye volt. Ez a Hitler később nagy karriert csinált, mert előbb szakaszvezető, majd vezér és kancellár lett belőle. Hitler hosszú ideig háborúkat viselt, de miután látta, hogy nem tudja az egész világot lenyelni, mert szűk a nyelősőve, különben is mindenki beszél a dolgba, elhatározta, hogy rendes családi életet fog élni. Ekkor ismerkedett meg Eva Braunnal, aki olyan szép nő volt, hogy Hitler, amikor meglátta, rögtön tángra gyúlt és porrá égett.

Ettől a Hitler nevű félistentől származnak Trizonia jelenlegi ősökai, akik bár családijukat közvetlenül Wotanig vezethetik vissza, de félistentől származván, csak negyed- és nyolcadistenek, sőt amid közöttük igen sok tiszthadisten is.

Trizonia ősökainak eredetileg főfoglalkozása rablás, gyűjtögetés és gyilkolás volt, de miután ezt most már csak egymás között üzbélik, inkább szerencsevadászattal és éhezéssel foglalkoznak. Az állattenyésztés is kedvelt foglalkozásuk közé tartozik, ezt is nagy vezérük, Hitleről tanulták, aki maga is rengeteg nagy állatot tenyésztett ki, akiknek nagy része még ma is él és vigan katonáskodik a világ különböző hadseregeiben.

A trizonoknak saját nyelvük van, az ú. n. trizon nyelv, amely főleg az amerikaiusok közérthetőségénél játszik fontos szerepet. A trizon nyelv nem nehéz, könnyen elsajátítható. Például a demokráciát trizonul úgy mondják „hoille”, innen is látható, hogy a trizon nyelv még a magyarral is mutat némi rokonságot.

A bevándorolt lakosság az ú. n. amerikaiusok (trizonul: „baldóverek”) főleg cserekereskedéssel és náciitanítással foglalkoznak. A náciitanítás úgy történik, hogy az amerikaiusok addig faggatják a náciitanítandó trizonot, míg bevall néhány ezer gyilkosságot és akkor megteszik főszerkesztőnek vagy vezérigazgatónak. Az amerikaiusok Trizoniában élénk cserekereskedelmet folytatnak a lakossággal. Két amerikaius cigarettáért Trizoniában már egész csinos nemi betegséget lehet kapni. A betegség felmutatása ellenében az amerikaiusok kapnak penicillint, ezt odaadják a trizon nőknek és ezért ismét kapnak betegséget. Ez az, amit Trizoniában úgy hívnak, hogy a gazdasági élet körforgása.

Kémia

— Tulajdonképpen kár, hogy a feleségem nem értékesítheti többé az egyetlen szerzett kémiai tudását.
— Mi az, hogy nem értékesítheti? Eppen tegnap csinált borjúszeletből szentet.

Berlinben Sztálin szobrot emelnek

— Milyen szép ez a szobor! Hogy a szegény jó Führer ezt nem élhette meg...!

Leánykerés

A fiatal festőművész, aki inkább mutatós, mint képei révén híres, a napokban, egy átmulatott éjszaka után elhatározta, hogy végre partok közé tereli életét szőcsavargó folyamát. Ráparancsolt magára, beállított régi szerelméhez és a lány szüleinek jelenlétében megkérte a kezét. Egyetlen pillanatig se volt kétséges a beleegyezés, a lány mégis, hogy női méltóságának is megadja a magáét, ezt felelte:

— Holnap választ kap.
A kérő rémülten meredt rá:
— Holnap?
— Sokallja? — mosolygott boldogan a lány.
— Ho... — hogyne sokallnám — hebegte festőművészünk. — Hiszen addig még százszor meg gondolhatom magam...

Hutty... putty...!

Előkelő kávéházban uzsonnázik két csirkefogó.
— Legalább egy ezüstkanalat zsebre kéne dugni — pislog körül az egyik és már süllyeszti is nadrágja zsebébe.

— Fogadjunk, hogy én meg a főpincér szemeláttára dugok zsebre egyet — ajánlja a másik.

Fogadnak, aztán hivatják a főpincért, s miután fizettek, így szól hozzá a kanálkalan:

— Mindennel nagyon meg voltam elégedve. En Max Burton vagyok, a világhíró bűvész. Köszönöm jelölést mutatok önnek valamit.

Zsebredug egy kanalat és kétszer a zsebére üt:

— Hutty... putty!... Nos, hol a kanál?

A főpincér mosolyog, nem tudja, honnan fog előkerülni. A csirkefogó belenyúl cimborája nadrágzsebébe és az asztalra dobja a kanalat:

— Voilá!
— És mennek.

Báli idill

Sötét Odónnét a Textiles-bálon táncra kéri valaki, Tánc után Odónné így szól az urához:

— Látod, Odón, már nem vagyok egészen fiatal, de még mindig jól forgok.

— Nagy kunszt. A föld öregebb, mint te és mégis egészen jól forog.

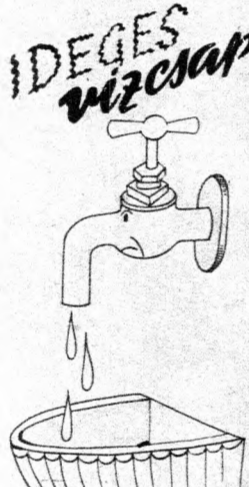
Taxi-kaland

A taxisofőr sajnálkozva mondja:

— Ejnye, elfelejtettem az indulásnál lecsapni a zászlót. Most nem tudom, mennyit kell uraságnak fizetni.

Az utas legyint:

— Annyi baj legyen, én is elfelejtettem magamhoz venni a pénztárcámat.

— Fene egye meg, már megint elfelejtettek rendszeresen elzárni! Most nem tudok aludni a csöpögésmentől!

Macska a billentyűkön

— Mit szólsz, telem, maga szemtelen?
— Hallottam, Mióka, milyen szép hangja van, gondoltam, zongorán kísérem.

Új helyzet a Kreton-textil-perben

A Kretontextil flanel-csempészeinek ügyében a védők bizonyításkétségét kérték. Bizonyítani kívánják, hogy a vádlottak közül Várkonyi ketőig se tudott számolni. Feledő pedig nem beszámítható.

Reméljük, hogy a bíróság mérlegelve a dolgot, a beszámíthatatlan Feledőt nem számítja be a Várkonyi büntetésébe.

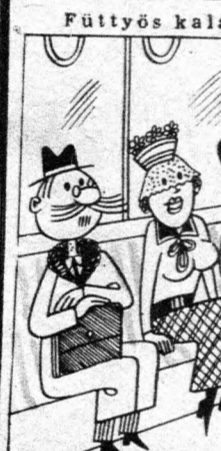
Webdale
— Nem kutyuskám, nem engedlek ki mindennap a piacra. Az csak a férjemnek való.
(Punch, London)

— Oppardon, a szemem volt?
— Nem tesz se nagyon jólesett.

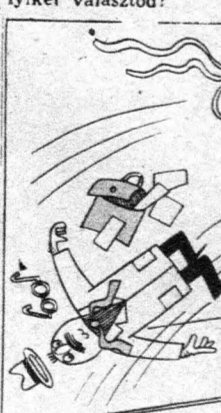
Fütyös kál

— Mélyen tisztelt, vesem zavarom önök utazásunk során elj

— Utközöre akar lyiket választod?

— Kézsókomat a

Ja igaz!

A fizifakerekedőt senki sem sajnálja.

— Oppardon, a tyűk-szeme volt?
— Nem tesz semmit, nagyon jólesett.

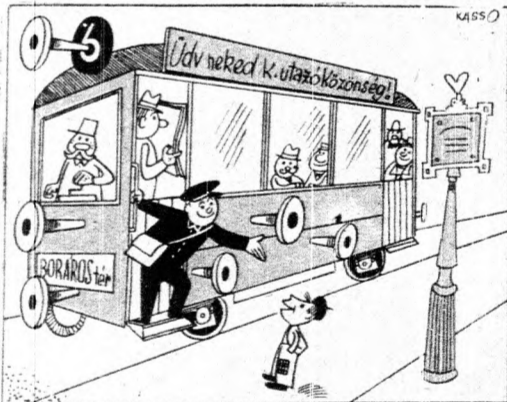
UTASOK és KALAUZOK udvarhásági versenyé

Futtyós kalauz: Csak ön után, asszonyom!

— Mélyen tisztelt hölgyeim és uraim, nem szívesen zavarom önöket, de meg kell említenem, hogy utazásunk során eljutottunk a Wesselényi-utcahoz.

— Utközöre akarsz ülni, fiacskám? Tessék, melyiket választod?

— Kézcsókot a nagyságos asszonynak.

Közös vonás

Operaházunk egyik fiatal énekeske halálosan szerelmes a szép kis balettáncosnőbe. A lány azonban más iránt érdeklődik, szakítani szeretne vele. Legutóbb azzal érvelt a szakítás érdekében, hogy „egyetlen közös vonásuk sincs”. A fiú könnybe lábadt szemmel bizonygatta az ellenkezőjét, de a kegyetlen kis nő megmakacsolta magát: nincs közös vonásuk. Végső kétségbeesésében ezt kérdezte a fiú:

— Ugye... ugye, te nem Zebegényben születél?
— Nem...
Fiatal énekesünk felujjongott és ráborult a lány kezére:
— Na, látod! En se!

Bizalom

A papa félrehívja a társaságtól leánya udvarlóját és így szól hozzá:
— Légy szíves, édes öcsém, ne járj többé kettesben moziba a lányommal.
Elvörösödve hebegi a fiú:
— Jgy értem ezt, hogy nem bízol bennem, kedves bátyám?

— Jaj, dehogyis értd ügy, édes öcsém — nevetgél a papa szintén zavartan. — Persze, hogy bízol! Csak...
— Akkor hát Margitkában nem bízol?
— Ments Isten! Persze, hogy bízol benne is! Csak...
— Csak...
Nekidurálja magát a papa:
— Csak egyetlen egy esetben nem bízol bennetek, édes öcsém.
— Melyik az az eset, kedves bátyám?
— Ha kettesben vagytok.

Két színész

beszélget egykori, színiskolai társnőkről.
— Magdával mi van?
— Sokat küszködött vidéken, végül is elkedvetlenedett és nem tartott ki a pályán. Férjhez ment, két gyermeke van.
— És Lola?
— Kitarzott.

Százforintos kereszt-rejtvénypályázatunk meglejtése

Vízszintes: 1. Heródes Agrippa, 8. Kgr, 11. Oltir, 12. Nítzilék, 14. Mek, 15. Anglikán, 16. Uzsora, 18. Apercu, 20. Nuance, 21. Sprint, 22. Csk, 23. Oth, 25. Av, 26. Eo, 27. Up, 28. Eza, 31. Áa, 33. Loin, 34. Rupert, 37. Ubiquitas, 38. Avz, 41. Se, 42. Urus, 43. Icim, 44. Rien, 46. Szimatú, 48. Portás, 50. Tormás, 51. Ana, 52. Kolonia.
Függőleges: 1. Homunculus, 2. Etezus, 3. Riksakulif, 4. Or, 5. Ennaeteris, 6. Gls, 7. Atlas, 8. Klári, 9. Gencné, 10. Rk, 13. Hkervár, 15. Arco, 17. On, 19. Utopizmus, 24. Brutus, 28. Paquet, 30. A Páztó, 32. Atacama, 34. Oberon, 36. Es, 38. Urnák, 40. Vítá, 43. Imri, 45. Ira, 47. Ion, 48. Fa, 49. So.

A pályázatra kitűzött 100 forintot Miklósy György (Ujpest, Aradi-u. 25.) nyerte. Jutalmát postán elküldjük.

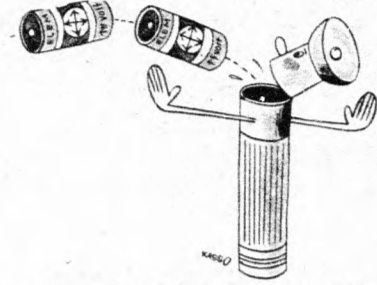
Példázat

arról, hogy könnyű dolga lesz-e az Anyag- és Árhivatal új elnökének Varga István után?

Az új háztartási alkalmazott tálcán hozza az ételt és az ajtóban tálcastól együtt hasra esik.

— Na hallja, — mondja a gazdája — így én is tudnám.
— A lány csipőre rakja a kezét:
— Most már könnyű, mikor megmutattam.

Demokratikus zseblámpa

— Nem török magamban pfeifferista elemeket.

Gólyamese

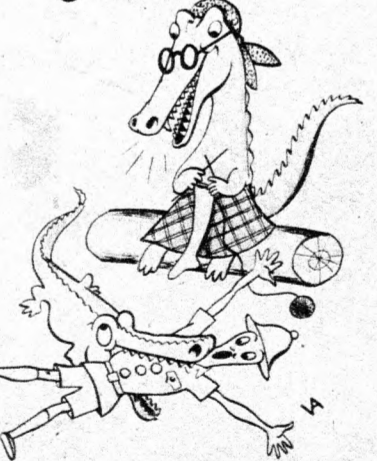
— Látjátok, ez a madár hozza a gyerekeket.
— Mondd Pisti, felvilágosítsuk a nagymamát vagy hagyjuk ebben a tévhitben?

Állatkereskedésben

— És milyen táplálékot adjak az aranyhalaknak?
— Hangyatojást.
— Lágyan vagy keményen?

GONDOS SZÜLŐ

Krokodil mama: Krokikám, köpd ki a gombokat, különben vakbélgyulladás kaphatsz.

Egy tojás meg egy tojás

Kávéházban reggeliztem, Kávé után rendelttem egy tojást pohárban, lágyan. Jött a tojás pohárban lágyan, tíz másodperc alatt megélttem. Még rohogtam is magamban, hogy milyen kevés egy tojás pohárban. Ugyanaznap délután hazafelémenet eszembe jutott, hogy szerelem a lágytojást. Vettem három tojást és betettem az aktatáskámba. Mire hazaértem, a három közül egy eltört. Ettől az egy tojástól tojásos lett egy nagy köteg kéziratpapiros, továbbá tojásos lett két regény, amit vittem haza az aktatáskámban, továbbá csurom egy tojásos lett az aktatáskám belseje, továbbá tojásos lett a cipőm, mert a tojás a táská sarkán kicsurgott, továbbá tojásos lett a kezem csuklója, amivel fogtam a zsebkendőt, amivel tisztogattam a kabátom ujját, ami mind tojásos lett. Es tojásos lett a másik két tojás is, és tojásos lett a szék is, amire a tojásos zsebkendőt kitergettem, és tojásos lett a mosogatórongy, amivel a tojásos széklet letörülgettem, és tojásos lett a hokkedli fiókja, ahova betettem a tojásos cipőrongyot. Ilyen sok egy tojás. Másnap reggel a kávéházban már okosabb voltam:
— Kérek egy lágytojást — mondtam.
— Pohárban? — kérdezte a pincér.
— Nem, Aktatáskában.
T. L.

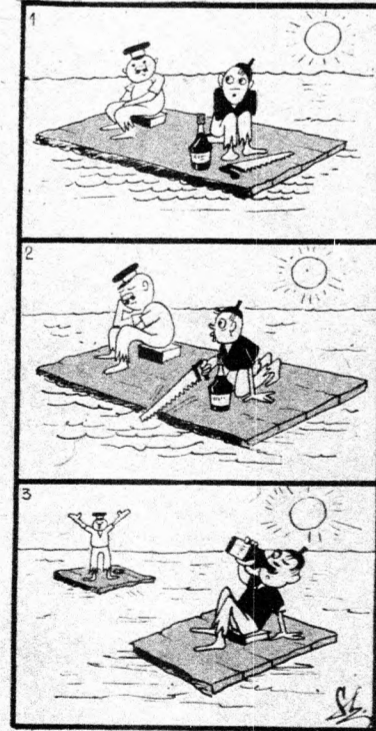
Múlik az idő

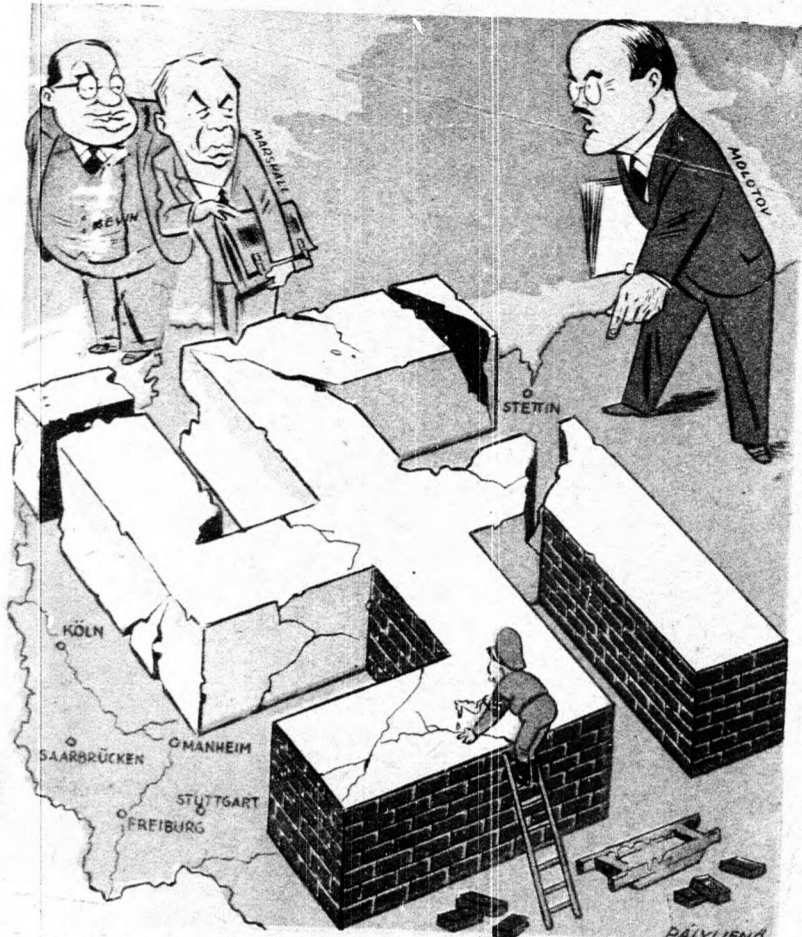
Légy papa: Látod fiacskám, amikor olyan idős voltam, mint te, itt még csak egy keskeny gyalogösvény vezetett.

Tengerész, ó szívem tengerész

(Kép szöveg nélkül)

Nyugatnémetországban

Molotov: Hát nem látják, hogy mit csinál az ott?
Marshall, Bevin: Hogyan látnánk, háts Istennek újjáépít.

Taszajtó Nagy Gergely esete az ártánnyal

Mán meg mitűl ragyog úgy a pofád, te Gergely?
— Mitűl? Disznólélen vótam a Rogyasztó Kovácsékánál.
— Befaltál két pofára, he?
— Maj émondom mingyán Az úgy vót te, hogy menek a záiros vín Rogyasztó háza előtt, hát eccerre csak hallom ám az ékten rőfögést. Mi a fene, mondok, ezek mán megín disznót ötnék? No ezt mán megízem magamnak. Menek be az udvarra, nízem a disznót, nízem. No, mondok, Andris, e fajintos egy dög, Hogy a jőfenébe ne vóna fajintos, hetykékedett a Rogyasztó, az in neveltem e Jó van, mondok, jó van Andris, csak vigyázzatok, ahogy kiereszítetek, mer igen akkurátus egy ártány ez, keresztülmegy rajtatok, níz mán a szemít, milyen huncfut, jobb is, ha én nyítom ki az ólat mer én abszolút ember vagyok, ismerhetez Andris. No, nem is vártam választ, nyítom ki az ólajtót, oszt nyírogal is mán ki rajta az ártány, akár a szilaj csikó, elsőbb feldönti a Rogyasztót, osztán a Rogyasztónét, utána a böllért, a vinasszonyon, a Rogyasztó anyósán mán csak vigíntizet mirgesen, oszt ki a nyított kerítésajtón a vakvilágba.
— Fogják meg — rikoltotta Rogyasztó.
— Újj lóra, oszt menny utána — biztattam Rogyasztót —, mer ezt gyalog be nem éred.
— Mitűl vadulhatott e meg?
— A tüzes vére hajította — mondtam tudományosan, — Fiatalság, bolondság, no, nincs abba semmi, vótunk mink is fiatalok.
— Azt mán nem mondtam, hogy a csizmánm orra is tüzelte kicsit a vérit, mer úgy fenéken billentetem, ahogy gyűtt kéjféle az óbul, hogy azt hihette a szegény pára, hogy haragszok rá.
— Hinnye — kurjantotta el magát

akkor a böllér — hászén ez a Taszajtóétkho megy!
— Abbízony, a büdös ártány, ott állt mán a kapunk előtt, ippeg csak hogy a kilmcset nem rángatta.
— Hát hogy a jőfenébe ne gyűnne hozzánk — mondtam szeliden —, mikor ű a Marci, a mi ártányunk, amék elbitangolt annakidején, megismertem a csipkés fülrül, csak azt nem tudom most, hogy tegyek e fejjelentést elene, vagy fogaggyam vissza szípen ezt a tékozló fűt?
— Mindégy mán — nyelt egyet Rogyasztó —, ha a tiéd, hát a tiéd, én nem vitatom, fullaggy meg rajta. A multkor bevetődött hozzánk, oszt azt hittem vaddisznó, merhogy olyan mirgesen nízett mindig. Hanem hallod-e, én töntem bele a kukoricát meg a moslíkot, a nem megy ingyenbe, fizetni kö a nevelésér!
— Ammán igaz — mondtam —, csak elsőbb maj megnízem, hogy nevelted hallod, vót-e foganattya a nevelésednek, mer ha olyan analfabéta a dög, mint amikor idekerült, nem ér a nevelésed egy huncut vasat se...

Amire az egész ország felfigyelt:

Most jelent meg!

Rákosi Mátyás:

TIÉD AZ ORSZÁG —

MAGADNAK ÉPÍTÉD!

Ez a beszéd az egész ország függetlenségéért és felvirágoztatásáért folytatott küzdelmet ismerteti és irányt mutat a jövőre.

Ára 1 forint

Kapható minden újság-bizományosnál és az újság-árusoknál

DÉLELŐTTI LAPTÁRSAINK megmeheztek a Ludas Matyi Társítómesterek c. képe miatt, amely Göringet, Göbbelst, Szálait, Hittert és Mussolinit ábrázolta egy pesti újság-stand előtt, amelynek lapjai fejlesek a nap szenzációját hirdették: „Megfojtotta”, „Feldarabolta”, „Agyonlőtte”, „Mégmérgezte” stb. Erre mondják a képen megrajzolt fasizták: „Azért mégsem multunk el teljesen nyomtalanul.” Világos, hogy a szatira nem az ábrázolt lapokra, hanem a bennük ismerttetett cselekményekre vonatkozik. Hogy úlélelőtti laptársaink mégis bántva érezték magukat, az talán abból ered, hogy néma szemrehányást érezték ki a képből: hátha nem kellene ezeket a bűnügyeket ilyen vastag betűkkel s ennyire a lap élén tárgyalni? Csakugyan nem kellene. De ez alkalommal mégsem volt a téma: nem a gyilkosságok megírásáról volt szó, hanem ekövetőkről, akikben kétségtelenül a fasizmus hagyatéka tükröződik.

Háklis kígyó

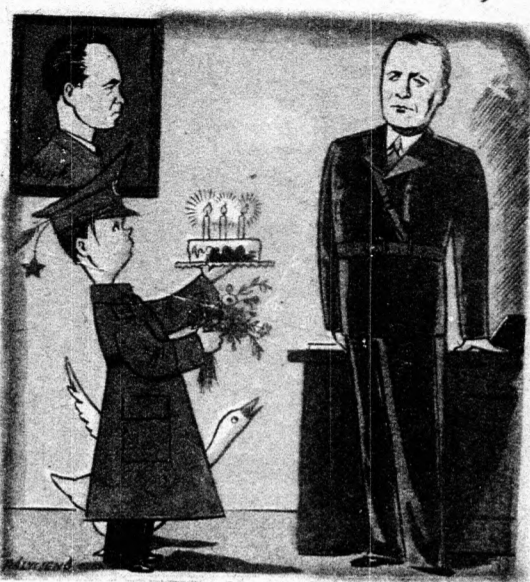

— Miért használ szaxofont fuvola helyett, kollega úr?
— Mert csak szvingelni tud ez az állat.

Materiáilizmus

A tisztelendő úr arról magyaráz, hogy potból lettünk és porrá leszünk. Hátul a Krizsanec gyerek feltartja a kezét:
— Tisztelendő úr, kérem, a négerből szénpor lesz?

3 éves a demokratikus rendőrség

Unnepeve itten állok
Tiszta szívből gratulálok
Rend van, csend van, fegyelem
S én ezért Önt kegyelem.
MINT AZ EMBEREK

— Kérek, ez a Fifi mindig azzal a rendőrkutyával mászkál...
— Tudom. Megbolondul az egyruháért...

Felbátorodás

— Hiába mondják, hogy a jubileumi évben emelni kell a termelést, ha egész éjszaka egy pasas se jön erre.

Beszélni lecke

Megjelent mostanában egy úgynevezett hindu szerelmi tankönyv, amely lelki és fizikai szerelem különböző válfajait tárgyalja imponáló hozzáértéssel, még imponálóbb részletességgel és a legimponálóbb nyíltsággal. A könyv potom százhusz forintba kerül, hasznos volta felől azonban megoszlanak a vélemények. Erről beszélgetnek egy újságíró-társaságban.

— En azt hiszem, hogy ez végeredményben egy erkölcsnevelő könyv — jegyzi meg a társaság legnagyobb meglepetésére egyik kitűnő népi humorista.

— Megörültél? Erkölcs-nemesítő?

— De mennyire! Aki megveszi, annak jóideig nem lesz pénze nőkre...

LEGENDA

Burumbu igen jókő ember volt a művészetek ugyan lenézett szont remekül ért „gseft”-hez, ami cénül üzletet je Mindenfélékkel kedett, a masztó nevű háziállottól a baltáig bármi kap volt nála, remek pus-ágyékkötőket zott forgalombá és ő des társ volt a dám ichtiozaurus címzett csapszékber Burumbu a legmítellenebb ember volt egész rengetegben. ribár, a festő, aki szon híján a homorajzolta remekmű meg is jegyezte e szer, hogy Burumbu egy intelligensebb jom között csak a különbség, hogy a jom nem tud beszé és így jóval kevese marhaságot fecseg ő sze. Burumbu azonfütyült Ziribarra és ő művészetére, amí éhen lehetett halni, a lánckereskedelem m askor hésznot ha iparágna bizonyult. B

Repülő

— Uraim, a motor elakaszon a nyakába egy testek agnoszkálása könny

AFRIKAI

— Tudod drágám, én a

Darvas Szilárd:

LEGENDA A HALHATATLANSÁGRÓL

Burumbu igen jókedvű öseember volt a pliocén-korban, a művészeket ugyan lenézte, viszont remekül értett a „geft”-hez, ami pliocénül üzletet jelent. Mindenfélékkel kereskedett, a masztodon nevű háziállattól a kőbaltáig bármi kapható volt nála, remek típus-ágyékkötőket hozott forgalomba és csendes társ volt a „Vidám ichtiozaurus”hoz címzett csapszékben is.

Burumbu a legműveltelebb ember volt az egész renetegben. Ziribár, a festő, aki vászon híján a homokba rajzolta remekműveit, meg is jegyezte egyszer, hogy Burumbu és egy intelligensebb majom között csak az a különbség, hogy a majom nem tud beszélni és így jóval kevesebb marhaságot fecseg össze. Burumbu azonban füttyült Ziribárra és az ő művészetére, amiből éhen lehetett halni, míg a lánckereskedélem már akkor hasznos hajtóiparágnak bizonyult. Burumbu negyven éves korában többszörös barlangtulajdonos volt és tizenkét mamutja futott a pliocénkorabeli ügétön.

Üzleti ügyei idővel úgy megszaporoedtak, hogy képtelen volt valamennyi elismernivaló dolgát észbevertani, amiből kifolyólag kisebb-nagyobb károsodások érték. Ha lett volna zsebkendője, bizonyára csomót köt rá és a dolog el van intézve, de a zsebkendő még nem volt feltalálva és Burumbu a kor szokásának megfelelően éppúgy a pliocénba fújta az orrát, mint a többiek.

Egyik este azonban remek ötlete támadt. Valami vadlovakkal kapcsolatos rekompenciós üzletet kellett volna másnap elintéznie s hogy el ne felejtse, egy kódarab segítségével felrajzolta luxusbarlangja falára az áru képmását. Ronda egy ákombákom volt ez: Ziribár, a festő bizonyára halálra röhögte

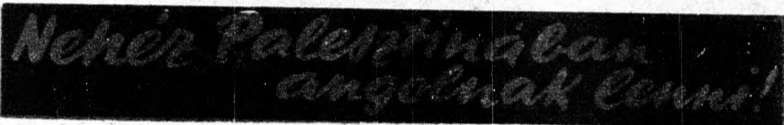
volna magát rajta, mert a lónak nyolc lába, két szügye és három fara volt, Burumbu azonban nem sokat törődött ezzel. Másnap pontosan tudta, miről van szó, remek üzletet csinált s ettől kezdve rendszerezte ezeket a feljegyzéseket. Lassan az egész barlangot telefirkálta furcsa és valószínűtlen figuráival, minek következtében reneteget keresett és mikor meghalt, övé volt a fél őserdő.

Közben eltelt néhány százezer esztendő, az öseemberek csontjai a korabeli demokrácia jegyében együtt porladtak el a masztodonéval és Ziribár homokba rajzolt remekműveit végkép elmosta az idő. Burumbu közgazdasági feljegyzéseit azonban megtalálta Frobenius, a nagy barlangkutató s az egész modern világ azóta is meghatott csodálattal veszi tudomásul, hogy milyen magas szinten állott a pliocén-korszak művésze.

Jelentkezzenek a 18 évesek

— Ez a Lidia már másodszor megy jelentkezni...
— Hát persze. Mert ő már kétszer 18 éves.

Nincs még egy hatóság a világon, amely olyan nehéz helyzetben volna, mint a palesztinai angol parancsnokság. Nemcsak arról kell gondoskodnia, hogy a zsidó partraszálló imperialistákat internálja, nemcsak arra kell vigyáznia, hogy az arabok oiajvezetékre ne lépjenek, nemcsak állandó készenlétben kell lennie a sajnálatosan gyakori zsidó-arab összecsapások miatt, hanem ráadásul még biztosítania is kell a minél gyakoribb összecsapásokat, ami tekintettel az arab sejkék magas árfolyamára, meglehetősen hálálatlan feiadat.

Az angol katonai tényezők azonban a helyzet

magaslatán állanak. A hétfői hadijelentések szerint például a következők történtek aznap Palesztinában:

Délután: Egy zsidó terrorista megtámadta a jaffai arab rendőrkapitányságot. Az angol katonaság haladéktalanul beleavatkozott és széjjelszórta a terroristát.

Délután: Érthetetlenül felízgatott arab csöcselék megtámadta a jeruzsálemi zsidó negyed gyümölcskereskedéseit. Az angol rendőrség haladéktalanul beleavatkozott és széjjelszórta a gyümölcskereskedőket, majd házkutatást rendezett zsidó fegyverek után.

Estefelét: A transzjordániai angol szent légio arab katonái megtámadtak egy sziriai arab falut, melyet felgyújtottak. Az angol véderő haladéktalanul beleavatkozott és széjjelszórta a telavivi zsidó Irodát.

A palesztinai angol haderő helyzete tehát nem irigyléremelő, egyszer a zsidók ellen kell harcolnia, mászor ugyan csak. Érthető tehát a közkeletű angol vezérkari főnök legutóbbi nyilatkozata, melyben bejelentette, hogy csak akkor tudja Palesztinában a rendet garantálni, ha a zsidók február 1-ig kiürítik Palesztinát.

Repülőgépen

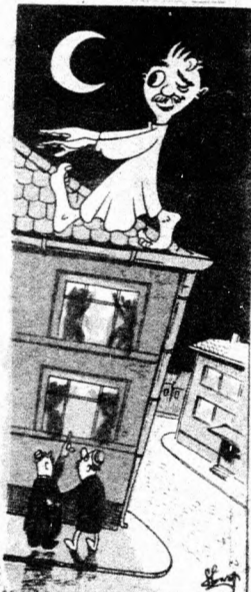
— Uraim, a motor elromlott, zuhanunk! Mindenki akaszon a nyasába egy kis névtáblát, hogy a holttestek agnoszkálása könnyebb legyen.

AFRIKAI VALLOMÁS

— Tudod drágám, én a jó erős feketét szeretem

Praciz holdkörös

— Ez a holdkörös csak félszemére alszik.
— Ne felejtőd el, ma félhold van.

Közbeszóláseggyűlésen

— Mindnyájan emberek vagyunk.
— Kérem, ne tessék általánosítani!

MA SzOBSz jelszava

Budakeszin

— Miért cipekedik maga egyedül Kraxelhuber néni?
— Mit csináljak, mikor mind a három derék fiam kint van a temetőben.
— Mióta?
— Most egy félórja mentek ki sirt rombolni.

A gördülő Operaház

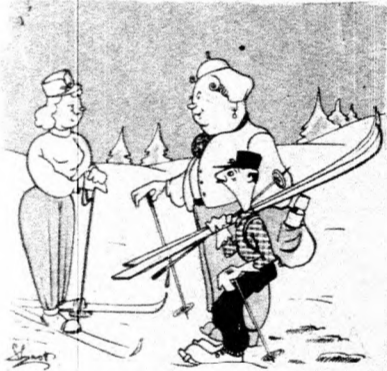
Az Opera mozgószínházzal járja az országot

Föttys értekezlet zajlott le a városházán

Bognár polgármester: Uram, egyszerre csak egy fűtőlőjön.

Sivlcc

— Mi az, Kabelácsné, magának csak egy pár lélek van?
— Igen, a férjem használja felfelé én lefelé.

Bikkakkfalvy és a marhasó

— Csak törzkönyvezett marháknak adjon marhasót.
— Na és maga törzkönyvezve .an?

— Találkoztam tegnap a feleségével, köszöntem is neki, de ő úgy látszik nem vette észre.
— Tudom, mondta.

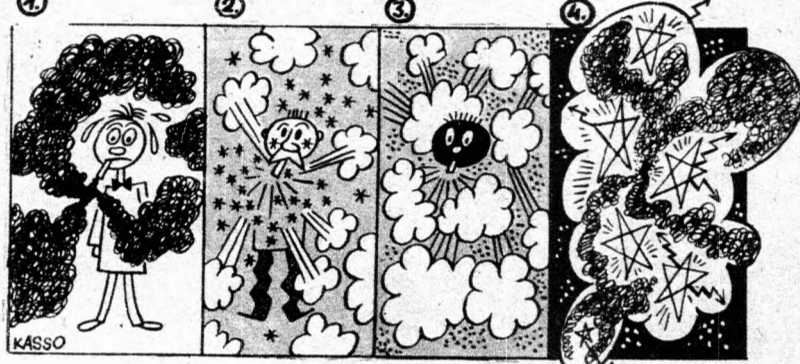
BEGYÉNYEK ÉS ÚJ IDŐK

A nemrégiben meghalt bohém újságíró, az úgynevezett „egyensúlytörvény” éveiben, éjszaka kadarkától virágos hangulatban ment haza egy barátjával a Lánchídon. A budai kiscsokmákban elfogyasztott italok megoldották az amúgysem szófukar bohém nyelvét és a hid közepén meghálva hangos tószót intézett az éjszakai álmlakat alvó halakhoz.
A hangos dikcióra rendőr került elő és csendháborítás miatt igazoltatta az újságírót. Elővette a noteszt, megnyalazta a plajbászt és kezdte írni az újságíró nocsianálját.
— Foglakozása? — kérdezte.
— Az „Új Magyarország” belső munkatársa.
— Vallása?
— Izraelita.
A barát az igazoltatás befejezése után, csodálkozva fordult a bohémhez:
— Miért mondtad, hogy az Új Magyarország munkatársa vagy?
— Hogy nagyobb bizalmat keltsék a rendőrből.
— És miért mondtad magad izraelitának?
— Hogy a rendőrbírói tárgyaláson hadd higgyék majd, hogy a rendőr volt berugva.

Emlékszünk még az Őrsérváltásra, amikor az „Új Európáért” lelkesedő, de a törvénynek megfelelő fiatallombok előtörték a hivatalokat, boltokat és beülték a zsíros pozíciókba. Ezek a fűszerek a szaktudásukat a „Magyar Futár”-ból merítették, de őszintén annál nagyobb volt. Az egyik pesti bankfiókhöz is felvettek egy ilyen jankót. Egyszer a főnöke azzal bízta meg, hogy szerezze meg a bank newyorki levelezőjének címét. A jankó tanástanulni áldogált egy darabig, de aztán mégis kénytelen volt az öreg Heller bácsihoz fordulni, aki harminc éve volt a cégnél. Heller bácsi készséggel megadta a címet:
— Wall Street 23.
Az őszintes fiatallombok ideges lett.
— Nem értem — mondta. — Tessék ezt nekem leírni.
Heller bácsi elvesztette a türelmét.
— De az istenért, fiatallombok, hát mondom. Wall... street. Street, az angolul annyit jelent, hogy utca. Ennyit azért tudhatna, kolléga ur.
A fiatal őriás büszkén düllesztette ki sportfelvényekkel ékesített mellét.
Azok az idők már elmúltak, kedves Heller úr, amikor ilyen dolgokat tudni kellett!

— Az „árjéttás” korszakában egyik mágnásunkat is beültették Aladárnak valamelyik textilgyárlalathoz. Az arisztokrata vezérigazgató úrból mágnap megkérdezték az egyik gróf a mágnásuskusznóból:
— Na, hogy tetszik az új pozíció?
— Elég tisztelet, csak tudod, azoknak az alakoknak ott a cégnél, folyton az üzletről jár az eszük.

Pesti rejtvény

Megfejtés:
1. Ez Munkást szív. 2. Ez Tulipánt szív. 3. Ez Olympiát szív. 4. Ez Harmóniát szív.

Tenyészállatokat kapnak a gazdák

— Megjött már a tenyészkos, jegyző úr?
— Meg, de baj van.
— Mi a baj?
— Agglegény. Nem akar nőszülni.

Akar ön Szerzői e... Miert m...

A Zeneakadémia Napsármnap délelőtt feltöltött dettel tartotta nagysikerűjét Vukics Elemér, a meretlen magyar irodalomtotta meg, aki Vörösmárty... Gondolatok a kölcsönös költeményét adta elő, nos ariákat énekelte „Madarak” c. új operát a közönség lelkes tapsa Vukics Elemér lépett sikerült részleteket olv... Mór: „Egy az Isten...”-ből. A következő színpallathangutánzás volt, necc M. Aurél karnagy 1948. B. kántáját adta. Az est első része ezután m... művészi kártyázárult.

A közönség a szüneteltatta a szerzői est eseményben megjegyezték, hogygyar író sorsa, Vukics elem ismerik, pedig m... volt az a Vörösmarty szólóról nem is beszélve. A szünet után a színpallathangutánzás volt, necc M. Aurél karnagy 1948. B. kántáját adta. Az est első része ezután m... művészi kártyázárult.

Egy kis bio...

1938-ban főmegesen... Idegenellenőrző Hivatal... Nem számított, hogy... emlékül-e hozzánk... pedig évszázadok óta... a megfélemlítés, a lelk... a cél. Nagy komikus... meg kellett jelennie az... gunyoros, fiatal tisztvis...
— Neve?
Megmondta.
— Hány éves?
— Ötvenhat.
— Hány éve él Magyarországon?
— Ötvenhat éve.
A tisztviselő nem vet... évszám azonosságát... „nagy ágyú”-val:
— Hogyan került Magyarországra?
A művész nagyot... kérdésre, aztán csendes... lentette:
— Beszivarogtam, kérem.

Reklám a rádión

Megtudhatjuk két... Újabbban a rádióban... Hogy a sok-sok mű... Legjobb mégis a Csip...
Örülök, hogy a rádió... Halac szinten már a... S Liszt-koncertnél e... Süssön Smonca-sütőg...
Unalmasabb műsor... Hangja izzó, mint eg... S ha elalszol, ezt su... A legjobb a Puma-p...
Falsch Franciska én... A rádióm halkan ka... Vegyen fülvédőt, s...
A tanácsot megfogad...

Akar ön szerzői estet rendezni? Miért ne?

A Zeneakadémia Nagytermében vasárnap délelőtt feltizenegy órai kezdettel tartotta nagyszerű szerzői estjét Vukics Elemér, a külföldön is ismeretlen magyar irodalmár és költő.

Az estet Bajor Tamás szavalata nyitotta meg, aki *Vörösmarty Mihály*: „Gondolatok a kölcsönkönyvtárban” c. költeményét adta elő, majd Bárdy János áriákat énekelt *Aristophanes*: „Madarak” c. új operettjéből. Ezután a közönség lelkes tapsa mellett maga Vukics Elemér lépett a podiumra és sikerült részleteket olvasott fel *Jókai Mór*: „Egy az Isten...” című regényéből. A következő szám egy eredeti állathangutánzás volt, majd *Vavranecz M. Aurél* karnagy *Bach* opus 195/1948. B. kántáját adta elő orgonán. Az est első része ezután Vukics Elemér művészi kártyamutatóival zárult.

A közönség a szünetben élénken vitatta a szerzői est eseményeit és többen megjegyezték, hogy lám ez a magyar író sorsa, Vukics Elemér nevét alig ismerik, pedig milyen gyönyörű volt az a *Vörösmarty* vers, az orgonaszólórol nem is beszélve.

A szünet után a szerzői est megkezdéséért a Nemzeti Színház színtársulata *Sekszpír Vilmos* „Hamlet” c. drámáját adta elő, olyan sikerrel, hogy Vukics Elemér alig győzte a tapsokat megköszönni. Az arabs táncosnők énekszámát Vukics Elemér kísérelésként olvasta fel *Ady Endréről*, majd *Timodi Olivér* következett a Mancival. Az est fénypontja volt, amikor Vukics végül is előadta összegyűjtött írásaiból azt a levelet, amelyet annakidején az Esti Kurirnak írt a Ló-utcai villamosmegálló áthelyezése tárgyában, majd a közönség tapsaitól kényszerítve felolvasta az újságban szereplő akkori moziújsort is.

Vukics Elemér szerzői estjét a nagy sikerre való tekintettel legközelebb az Operaházban ismétlik meg, színe kerül Bizet *Carmenja*.

Kishon: Ferenc

Egy kis biológia

1938-ban tömegesen idézte be az Idegenellenőrző Hivatal a zsidókat. Nem számított, hogy csak akkoriban menekült-e hozzájuk az illető, vagy pedig évszázadok óta itt éltek-e ősei, a megfélemlítés, a lelki gyötres volt a cél. Nagy komikus színésznőkné is meg kellett jelennie az egyik főleánygyonyoros, fiatal tisztviselő előtt.

— Neve?
— Megmondta.
— Hány éves?
— Ötvenhat.
— Hány éve él Magyarországon?
— Ötvenhat éve.

A tisztviselő nem vette észre a két évszám azonosságát és rátámadt a „nagy ágyú”-val:

— Hogyan került Magyarországra?
— A művész nagyot nézett a furcsa kérdésre, aztán csendes humorral jelentette:

— Beszivarogtam, kérem.

Reklám a rádióban

Megtudhatjuk két hír között, Újabbban a rádióba.
Hogy a sok-sok műsorszám közt Legjobb mégis a Csip-szóda.

Örülök, hogy a rádió Halad szintén már a korrál, S Lizi koncertnél erre biztat: Süssön Smonca-sütőporral.

Unalmasabb műsorszám nál Hangja izzó, mint egy katlan, S ha elalszol, ezt suttogja: A legjobb a Puma-páplán.

Falsch Franciska énekelt ma, A rádióm halkán kattan: Vegyen fülvédőt, — szót egy hang

A tanácsot megfogadtam.

Nyilasok jelentkeznek az arabok elleni harcra

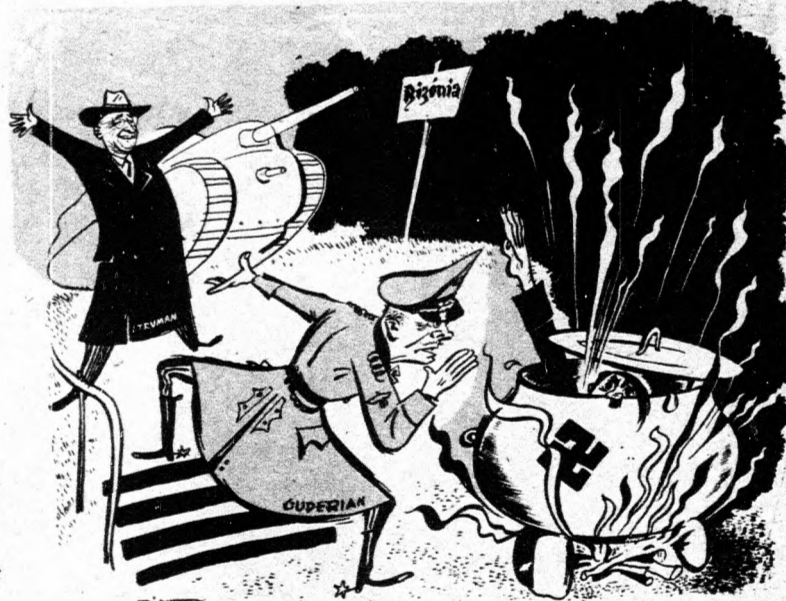
— Es maga nyilas létere miért akar a zsidók oldalán harcolni?
— Bizza csak rám, zsidó úr, harcoltam én a németek oldalán is és most tesék megnézni a németeket.

Cirkuszban

— Mondja kérem, miért vannak leghátul a legdrágább jegyek?
— Mert ha az oroszlanok elszabadulnak, először az első sorban levőket szokták megenni.

Guderianból kémelhárítót csináltak az amerikaiak

Guderian: Führerem, szabad elfoglalom az állást Trumannál?
Hitler: Igen. Nagyon megbízható ember.

Arisztid, a jó nagybácsi

Arisztid beállít az unoka-öccselhez:

— Na gyerekek, hallom, jók voltatok, hoztam hát nektek valamit, de igazságosan kell megfélemlenetek.

— Eljen, éljen, mit hozott, Arisztid bácsi?

— Egy léggömböt.

NYILT TÉR

CSINOSNAK MONDOTT elhagyott javval megismerkedne leltározás végett

erélyes P. K. revizor

Szépítés nélkül

A naiva azt mondja a színházban:

— A kozmetikusom ma kijelentette, hogy klasszikus arcom van.

Megszólal egy kolle-ganó:

— Ne dőlj be neki! Nem minden klasszikus, ami régi.

Ja igaz!

A mézlelben tartó-sított tojást mindenki utálja, mert büdös.

Színképnyelvtanunk gyötres remeke:

Meddig bírjuk még a bírót?

Kézz tragédia

Jótszók naponta a különböző törvényesékekben

Közvélemény:

Már a lapok mind megírják, mit művelnek itt a bírák, alszik a jog, tente-tente, nyilas bácsi fel lesz mentve, lehet bármi szabotázs, nem lesz érte lakolása.

Fasiszta kórus:

Szöke nyilas, csitt, csitt, csitt, ne félj, itt a Csics, Csics, Csics, viseld magad szépen, ne dolgozz a gépen, Csics, Csics, ilyen bíró több nincs is.

Közvélemény:

Itt a jogból el lesz csórva, gondoljunk csak ama Csór-ra, ki nem győz itt megmaradni, bár megírta Gábor Andi: fasiszta volt, ilyen Csór ez, igazságban nagy a cöresz.

Fasiszta kórus:

Szöke nyilas, csitt, csitt, csitt, itt van a Csór, itt a Csics, páciát sose törvény, így lazál a törvény, Csics, Csics, éljen a Csór és a Csics.

Gábor Andor

világ-hiradója

PÁRIZSBÓL jelentik: Középfraanciaország egyik kis városa fölött tegnap éjjel titokzatos repülőgép szállt át, melynek csak orosz felségjelvénye volt élesen megvilágítva. A gépből három gépfegyvert és kilenc gépfegyverkezelőt dobtak le ejtőernyővel, utóbbiakat napi 8 órai munkaidőre kiszámított órábérrel zsebükben, hogy a gépfegyverek folytonos üzemből legyenek tarthatók. A gépfegyver kezelőinek és cinkosainak, akik a város melletti liget tisztásán várták őket, sikerült elmenekülniük, úgyhogy csak a gépfegyverek maradtak a tisztás fűvén, melyeket a csendőrség azonnal lefoglalt. Mindegyik gépfegyver csövére Molotov sajátkezü aláírása volt bevéve s így a csendőrség, szorgos nyomozás után, a fegyverek eredetét pontosan megállapíthatta. A gépfegyverek papírba voltak csomagolva, melyen a velük kirtandó francia államférfiak nevének listája állott, s egy kiáltványnak a szövege, melynek a baloldali államesény után kellett volna az összes francia lapokban vezércikk helyén megjelennie. A nevezetes lelet alapján a Schuman-kormány a kommunista párt feloszlását teszi érett megfontolás tárgyává.

SALZBURGBÓL jelentik: Peyer Károly, a magyarországi radikális szocialisták vezére, akit a jobboldaltak ki akartak végezteni, hazájából egy alagúton át távozott. Az alagutat Peyer lelkes hívei Budáról szállították az ország nyugati határára.

BUDAPESTRŐL jelentik: Beavatott törökből származó értesülés szerint Jézus Krisztus megdicsőítőt Marx Károlynak és a vele rokonszenves magyar politikuskoknak, de Derszi Sándor, a Magyar Rádió-Parnaszus munkatársa, ezideig nem csatlakozott az elharmarkodott lépéshez.

Megoldódott Kovács Imre rajtélye

Kovács Imre jól behúzza Fejébe a svájci sapkát És kint maradt, elfeledve Balogh pátert és a Schilachtát.

Mit keres az Imre Svájcban? Ez merül fel a népekbe, Tán egy pártot, olyan pártot, Ahová még nem lépett be.

A parlament előtt

Bethlen: Mit csinál itt ez a sok új ember?
Kállay: Mindazt, amit mi nem csináltunk.
Bethlen: Na, akkor ezeknek van dolguk elég.

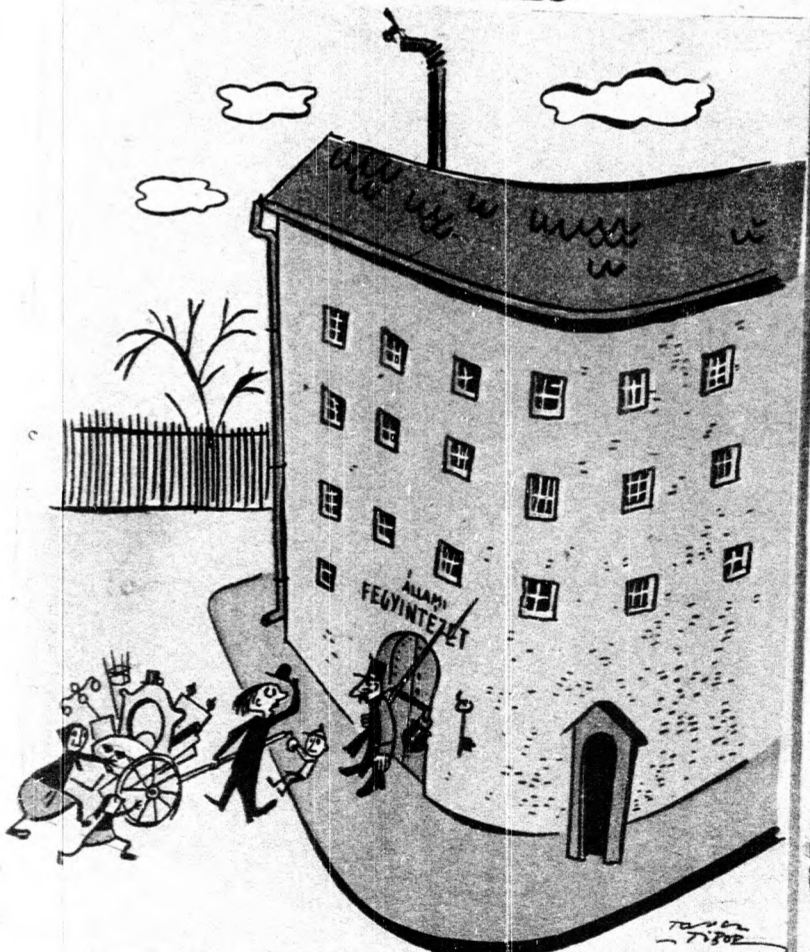
Indokolt bosszúság

Hahupka Bódog magából kikelve állt be a kévéházba.
— Hallatlan! Fel vagyok háborodva, uraim! Hallom, hogy felemelik az örökösödési adót.
— Na és? — kérdejt tőle. — Mit örökölt maga?
— Mit? — dühöng Hahupka. — Idegbajt!

Építkezésnél

— Mondja, főpallér úr, nincs itt valami munka a szómomra?
— Műhez ért?
— Nyugalmazott miniszter vagyok. Nagyszerűen tudok alapkövet elhelyezni.

LAKÁSKERESÉS

— Bocsnát, fegyőr úr, mit tetszett hallani az amnesziáról? Nincs még bent üresedés?

Barangolás a pesti dzsungelben

Simek, a gyomor napig babot ettem. El semmi. De nem kell. Özomb ember, ragyogó arc. Ez csak nem volt kem, tudja, nekem állományával... nem cal állított meg a béke? volt egy állandó kell. Erdélyi fátá-Körúton. Aztán már volt hiányérzetem, hogy nyeros hercegnő béke van — újsá-romfi, de nem volt dig nem az az igazi Fanyalogva olvasta golta. Még ez sem volt az igazi béke. Tegnep este aztán de egyszerre felra-mentem a felesé- gyogott az arca és odafordult a pincér-
— Sőt, már régen igazi béke. Tegnep este aztán de egyszerre felra-mentem a felesé- gyogott az arca és odafordult a pincér-
— mondiam és igye- Azian már volt gemmei egy ette-
keztem simán to- sertés meg marha rembe. A pincér hez:
vább jutni, de Si- is, de hol a tojás odahozta az étlapot. — Tudja mit, ba-
mek megfogta a ka- tünt el, hol a cu- harmincféle étel rátóm? Hozzon ne-
bátom gombját. kor. Szóval, ez sem volt rajta, egyik kém egy nagy tá-
— Szó sincs róla. volt még az az igazi, jobb, mint a másik nyér finom babfő-
Hallgasson ide. Ami- kor az ostrom után békebefi béke. A feleségem unot- zeléket.
kimásztunk a pin- kímásztunk a pin- Azian már volt tan nézegette. „Fo- Látja, ez már az
célből, három hó- minden és nem tünt gas tartással... igazi béke.

Egy írónőről beszélget- nek a Fészekben:
— Ez a nő már úgy- szoltán gyerekkora óta ír. Valószággal összenőtt a tollával.
— Akárcsak a liba.

Épés

megjegyzéseket bőven ter- melő nagy jellemzíné- szükrre ezen a héten se panaszkodhatunk. Egy színjárató sietett el a kis- kapu előtt, s az egyik szí- néző megjegyezte:
— Mintha hanyatlott volna az utóbbi évek- ben...

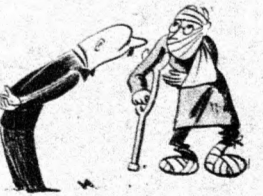
Barátunk mentette:
— Nagyon sok rosszat kell elolvasnia mostaná- ban, az rongja a stílusát.
— Dramaturg lett?
— Szerkesztő? Lektor?
— Dehogya.
— Akkor hát mi az a sok rossz, amit el kell olvasnia?
— Amit...

Az „előkelő” belvárosi divatszalonban 1948 ja- nuárjában sem hallani az elegáns direktrix ajkáról (amelyeken mellesleg sok- kal több a rúzs, mint az ajak) más megszólítást, mint „méltóságos asz- szony” és „kegyelmes asz- szony”.

Egy újságíró, akit a véletlen sodort fel a sza- lónba, megkérdezte a di- rektrixről:
— Maga még mindig méltóságosasszonyozza a vevőit?
A direktrix mentege- tőző kézmozdulatot tett:
— Mit csináljak, ké- rem? Bele van kalkulálva az árámba...

Két elegáns hölgy egy eszpresszóban.
— Mivel foglalkozik mostanában az urad?
— Külföldön van.
— És te meg tudsz élni?
— Na hallod, ha az uram külföldön van...

— Hát magával mi tör- tént?
— Agynak estem.

A híres kómius szen- vedélyes totózó. A héten feldúlt arccal rohant be a törzskávéházba.

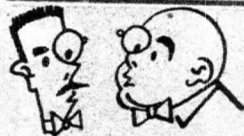
— Már megint nem nyertem! — dühöngött. — Ez mind azért van, mert én olyan marha vagyok és a tippelésnél szomszé- dalma hallgatom!
— Hát miért hallgatsz a szomszédaira? — kér- deztek tőle csodálkozva.
— Mert én meg abso- lute nem értek hozzá...

Kunszery Gyula a Korszery jegyzetek írása közben odaszólt a szer- kesztőségben egy kollegá- nak:

— Add ide a tappert egy pilanatra.
A kollega a fejét csó- váltta:
— Mi az, Gyulám, te már az írásaidat is le- írod?

A magyar rádió bemondója szombaton este Guttman Dénes György budapesti rimkerkedőt, a „Nyek-nyek ladiládilom” és az „Oh Donna mia legyen a másé” című elmehályító rigmusok for- galombahozóját „Költőkirály”-nak nevezte. Leszö- gezzük, hogy ezt a titulust a mi megkérdésünk nélkül kapta.

Goethe Petőfi Ovidius Ady

Beszélgés egy belvá- rosi eszpresszóban két monokli úr között:
— Mit szólsz hozzá, ker- lekalásan, itt áll az új- ságban, hogy Palesztiná- ban tegnap a harcoznak harminc zsidó és egy arab áldozata volt.
Mire a másik monoklis szomorúan:
— Szegény ember.

— Nem megmondtam Kvantáné, hogy ezeknek az eljegyzése nem fog so- káig tartani?...

Ó, Budapesti!

Két vidéki kistű beszélget.
— De jó volna Budapestre utazni... — mereng el az egyik.
— Sok pénz kell ahhoz!
— Csak az útiköltség. Mert ahogy kilépsz az állomásról, eléddél egy pácsi, kérdezi: hova parancsolsz? Elvissz ingyen automobilon a legszebb szálló- dába, kapsz ingyen enni-inni, kapsz ruhát is, jársz ingyen színházba, moziba, ha pedig sétálni mégy, idegen emberek meghívják magukhoz vacsorára, pezsgőt is adnak, náluk is alszol, de még egy száz- forintost is a kezébe nyomnak másnap reggel...
— Csuda! Kiti tudod, hogy így van?
— A nővérem mesélte.

Ludas Matyi

Megjelenik minden csütörtökön
Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ
Kéziratokat rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.
Szerkesztőség: Honvéd- utca 10. Tel.: 127-759 és 128-031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 138-150 és 138-382.
Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-környorgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Sarokk állítjuk

Rákosi Mátyást,

mért egy mondatban fe- jezte ki, hogy a katolikus egyház nem ismeri el a magyar köztársaságot, holott az Új Ember „cá- folatában” bebonyitotta, hogy ugyanezt huszon- nyolc mondatban is ki lehet fejezni.

Mife...
Podlaccseknek par...
— Az egy ab...
az ír, az zongorázik,
veket beszél,
Podlaccsek közbeve...
— A hibákból elé...

